

स्वेन रूपेण निरूपणीयं कुर्वन्तीति यावत् विषयाः
 दृष्टिव्यादयः सुखादयश्च अस्मदादीनामविषयाश्च तन्मा-
 त्वलक्षणा योगिनामूर्त्तौ तेषां विषयाः । विषयं
 विषयं प्रति वर्तते इति प्रतिविषयमिन्द्रियवृत्तिश्च
 सन्निकर्षः अर्थसन्निकर्षमिन्द्रियमित्यर्थः तस्मिन्मध्यवसाय-
 स्मदाश्रितइत्यर्थः मध्यवसायश्च बुद्धिव्यापारो ज्ञानम् ।
 उपात्तविषयाणामिन्द्रियाणां वृत्तौ सत्त्वां बुद्धेस्तमोऽभि-
 भवे सति यः सत्वसमुद्भूतः सोऽध्यवसायइति वृत्तिरिति
 ज्ञानमिति चाख्यायते इदं तावत् प्रमाणम् । अनेन
 यश्चेतनाशक्तेरनुपपन्नत्वं फलं प्रमाबोधः । बुद्धि-
 तत्त्वं हि प्राकृतत्वादचेतनमिति तदयोऽध्यवसायोऽध्य-
 चेतनो घटादिवत्, एवं बुद्धितत्त्वस्य सुखादयोऽपि परि-
 णामभेदा अचेतनाः । पुरुषस्तु सुखादानुपपन्नी चेतनः
 सोऽयं बुद्धितत्त्ववर्तिना ज्ञानसुखादिना तत्प्रतिविम्बि-
 तस्तस्माद्यापत्तया ज्ञानसुखादिमानिव भवतीति चेतनो-
 ऽनुमुह्यते चित्तिच्छायापत्तया चाचेतनापि बुद्धिस्तद-
 अध्यवसायोऽपि चेतन इव भवतीति । तथा च वक्ष्यति
 “तस्मात्सत्त्वयोगादचेतनं चेतनावदिव लिङ्गम् । गुण-
 कर्तृत्वेऽपि तथा कर्त्तृव भवत्युदासीनः” इति । अत्रा-
 ध्यवसायपक्षेण संशयं व्यक्त्वान्ति संशयस्य अनवस्थि-
 तपक्षेणानिश्चितरूपत्वात् निश्चयोऽध्यवसाय इत्य-
 नर्थान्तरम् । विषयपक्षेण चासद्विषयं विपर्ययमपा-
 करोति, प्रतिपक्षेण चेन्द्रियार्थसन्निकर्षरूपचिन्नादनुमान-
 स्मदादयः पराकृता भवन्ति । तदेवं समानासमान-
 जातीयव्यवच्छेदकत्वात् प्रतिविषयाध्यवसाय इति दृष्टस्य
 सम्पूर्णं लक्षणम् तत्त्वकौ० ।

दृष्टदोष ति० दृष्टो दोषः रागलोभादिर्यस्य । १। ज्ञातराग-
 लोभादिरूपदोषके “न दृष्टदोषाः कर्तव्या न व्याध्यात्तां
 न दृष्टिताः” साधुकरचरित्रेणैव महः । दृष्टो दोषो
 मिथ्याज्ञानजन्यवासना यत् । २। ज्ञातमिथ्याज्ञानजन्यवा-
 सनायुक्तविषये “दृष्टदोषेऽपि विषये समत्वात्तदचेतनः”
 देवीमा० दृष्टो ज्ञातो दोषोयेन । ३। दृष्टावचोकके रिपौ
 दृष्टपृष्ठ ति० दृष्टम् प्रतियोगैः पृष्ठमस्य । पलायमाने शब्दा-
 र्थि रणात् पराङ्मुखस्य शत्रुभिः पृष्ठस्य दर्शनात्
 तथात्वम् ।

दृष्टप्रत्यय ति० दृष्टेन दर्शनेन प्रत्ययः विज्ञासो यस्य । अन्यत्र
 दर्शनेन कृतदृष्टमित्ये ।

दृष्टरजस् स्त्री दृष्टं रज आर्त्तं यथा । १। दृष्टरजस्कायां

नायाम् अमरः । २। तदुपलब्धितायां मध्यमायां प्रौढायाम्
 स्त्रियां राजनि० ।

दृष्टान्त पु० दृष्टोऽन्तः विषयपरिच्छेदोयत् । गौ० अन्तोक्तेषु
 षोडशसु पदार्थेषु मध्ये पदार्थभेदे तत्त्वक्षणं तत्त्वोक्तं यथा
 “लौकिकपरीक्षकाणां यस्मिन्ने बुद्धिसाध्यं सदृष्टान्तः” इ-
 “लौकिकसामान्यमनतीता लौकिका नैसर्गिकं वैयर्थिकं बु-
 द्धप्रतिशयमप्राप्तास्तद्विपरीताः परीक्षकास्तर्केण प्रमाणैरर्थ-
 परीक्षितमर्हन्तीति, यथा यमर्थं लौकिका बुध्यन्ते तथा
 परीक्षका अपि सोऽर्थो दृष्टान्तः । दृष्टान्तविरोधेन हि
 प्रतिषेधव्या भवन्तीति । दृष्टान्तसमाधिना च स्वपक्षाः
 स्थापनीया भवन्तीति तदुक्तावयवेषु चोदाहरणाय
 कल्पते इति” वात्स्या० भा० । २। तत्त्वोक्तावयवमध्ये उदा-
 हरणे च तत्त्वक्षणं तत्त्वोक्तं तच्च उदाहरणशब्दे १। ६४
 दृ० दर्शितम् अधिकमत्र तत्त्वत्वभाष्यं प्रदर्श्यते यथा
 “साध्यसाधन्यात् तद्वर्त्मभावो दृष्टान्त उदाहरणम्” गौ० सू०
 “साध्येन साधन्यं समानधर्मता साध्यसाधन्यात् कारणात्
 तद्वर्त्मभावो दृष्टान्त इति तस्य धर्मस्तद्वर्त्मः तस्य
 साध्यस्य, साध्यश्च द्विविधम् धर्मविशिष्टो वा धर्मः
 शब्दस्यानित्यत्वम् । धर्मविशिष्टो वा धर्मी अनित्यः
 शब्द इति, इहोत्तरन्तद्गुणेन गृह्यते इति कक्षात् ?
 पृथग्धर्मवचनात् । तस्य धर्मस्तद्वर्त्मस्तस्य भावस्त-
 द्वर्त्मभावः स यस्मिन् दृष्टान्ते वर्तते स दृष्टान्तः साध्य-
 साधन्यात् तद्वर्त्मभावो भवति स चोदाहरणमित्येते तत्र
 यदुत्पद्यते तदुत्पत्तिधर्मकम् यच्च भूत्वा न भवति आत्मानं
 जहाति निरुध्यत इत्यनित्यम् । एवमुत्पत्तिधर्मकत्वं
 साधनमनित्यत्वं साध्यं सोऽयमेकस्मिन् द्वयोर्धर्मयोः
 साध्यसाधनभावः साधन्याद्गुणस्थित उपलभ्यते तं दृष्टान्ते
 उपलभमानः शब्देऽप्यनुमिनोति शब्देऽप्युत्पत्तिधर्म-
 कत्वादित्यः स्यात्त्वादिवदित्युदाह्रियते तेन धर्मयोः
 साध्यसाधनभाव इत्युदाहरणम्” भा० “तद्विपर्ययाद्वा
 विपरीतम्” गौ० सू० “दृष्टान्त उदाहरणमिति प्रकृतं, साध्य-
 वैधर्म्यात् तद्वर्त्मभावो दृष्टान्त उदाहरणमिति । अनित्यः
 शब्द उत्पत्तिधर्मकत्वात् यथा अनुत्पत्तिधर्मकं नित्यमात्मादि
 सोऽयमात्मादिदृष्टान्तः साध्यवैधर्म्यादनुत्पत्तिधर्मकत्वादत-
 द्वर्त्मभावो योऽसौ साध्यस्य धर्मोऽनित्यत्वं स तस्मिन् भव-
 तीति । अत्रात्मादौ दृष्टान्ते उत्पत्तिधर्मकत्वस्याभावाद-
 नित्यत्वं न भवतीति उपलभमानः शब्दे विपर्ययमनुमि-
 नोति उत्पत्तिधर्मकत्वस्य भावादित्यः शब्द इति साध-